

Så banker jeg på døra

I Jørgen Moes manuskripter står denne versjonen:

Den føste Lulaskvellen je skulde ut aa fri,
saa tøvra je hime te Klokka vart ni.
Og da je kom paa Veien saa fandt je et godt Lag.
Je svira, je danse alt til det vart Dag.

Den are Lulaskvellen jeg skulde ut aa fri,
saa tøvra jeg hime te Klokka vart ni.
Og da jeg kom paa Veien saa fandt jeg et godt Lag,
og da jeg kom te Jenta mi i Sarken hu sat.

Jeg banka paa Døra med min Stok mala rø,
og e du naa Jenta mi som du ha vøri før,
og har du naa mig uti Tanker og Sind,
og e du naa Jenta mi saa slepper du mig ind.

Og gaar du paa Døra, din stygge Fyldehund.
Jeg jitter inte høre din sladdrete Hund.
Jeg har naa faat vite du er en fattig Kar.
Jeg er e Gaardmandsdatter, jeg vil dig inte ha.

Hvorlange skal jeg beile og slite mine Sko,
forinden jeg kan vinde din Ære og din Tro?
Og kan du inte beile, det skjeller inte mig.
Desflere Penger tjener Skomakeren a dig.

(Jeg har ikke hørt flere Vers, men det ender med at hun Tager ham fordi: Te Hjælp uti Nøa er det godt aa ha Mand.)